

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chełmickowski, za wszelkie inne działy odpowiada Edmund Rakowski, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor: Bohdan Jarochoński

Nr. 28

Poznań, środa dnia 18 stycznia 1933

Rok XXVIII

Szubienica w więzieniu przy ulicy Młyńskiej

Prezydent R. P. odrzucił prośbę Bednarczyka i Grelki o ułaskawienie

Z niecierpliwością oczekiwano wyniku długiej narady sądu w sprawie Grelki i Bednarczyka. Przez zgórą 2 godziny natłoczona publicznością sala rozpraw nie opróżniła się ani na chwilę; na ogłoszenie wyroku przybywały coraz nowe grupy ciekawych, stojąc i chodząc wokół gmachu sądowego przy Al. Marcinkowskiego. Tu przeważały elementy podejrzane, patrzące wzgardliwie w oczy każdemu przechodniowi, a zwłaszcza wszystkim, którzy wchodzili do gmachu sądu za biletami wzgl. legitymacjami, rzucając raz poraz różne uwagi, a nawet groźby.

W czasie przeciągającej się narady na twarzach oskarżonych ani na chwilę nie znać było objawów niecierpliwego oczekiwania na wyrok. W celi aresztanckiej, przyległej do sali rozpraw, oskarżeni, znajdujący się stale pod silną eskortą kilku rosyjskich policjantów, rzucałi sobie nawzajem różne wymówki. Grelka uporczywie, z sarkastycznym uśmiechem, lajał Bednarczyka za to, że go „wsypał”, Bednarczyk znowu zarzucał swemu towarzyszkowi tchórzostwo, kłamstwo i t. p. Działo się to samo częściowo również na oczach publiczności, która z uwagą słuchała wzajemnych oskarżeń obu sprawców, przeplatanych chwilami żywą i znaczącą gestykulacją. Pytany przez kogoś Grelka, czy nie żał mu rodziny, odpowiedział, że nikogo mu nie żał, i że wszyscy powinni mieć żal do Bednarczyka, który go „tak krzywdzi”. Oskarżony mówił to w sposób tak widocznie obłudny i cyniczny, że nie trzeba było być psychologiem, aby zajrzeć w danej chwili w występna duszę tego człowieka.

Uzasadnienie wyroku

O godz. 13 min. 50 wszedł na salę rozpraw, na której w międzyczasie zeszło się wielu sędziów, adwokatów, przedstawicieli władz i urzędów, komplet sędziowski. Przewodniczący sądu doraźnego dr. Kornicki ogłosił wyrok i uzasadnienie:

Jana Grelkę i Bronisławę Bednarczyka uznaje się winnymi i skazuje na karę śmierci przez powieszenie oraz utratę na zawsze praw publicznych i obywatelskich.

Przewodniczący podaje ogólne uzasadnienie wyroku, które brzmiało, jak następuje:

Wydając wyrok, sąd opierał się na całkowitem przyznaniu się Bednarczyka, częściowem przyznaniu się Grelki, zeznaniach świadków, psychjatrów i dowodach rzeczowych. Sąd uznał za ustalony i udowodniony stan faktyczny, pokrywający się prawie w zupełności z zeznaniami osk. Bednarczyka.

Odnosnie Grelki przewodniczący nawiązuje dodaje, że, gdyby nawet oskarżony nie brał udziału w rabunku i zabójstwie ś. p. ks. Masłowskiego, rabunek na szosie w pow. średzkim byłby dowodem wystarczającym na zasądzenie.

Co do zabójstwa ś. p. ks. Masłow-

skiego sąd dał wiarę zeznaniom Bednarczyka, które pokrywały się w głównych punktach z zeznaniami świadków, zwłaszcza Dąbrowskiego i Kwaczyńskiej.

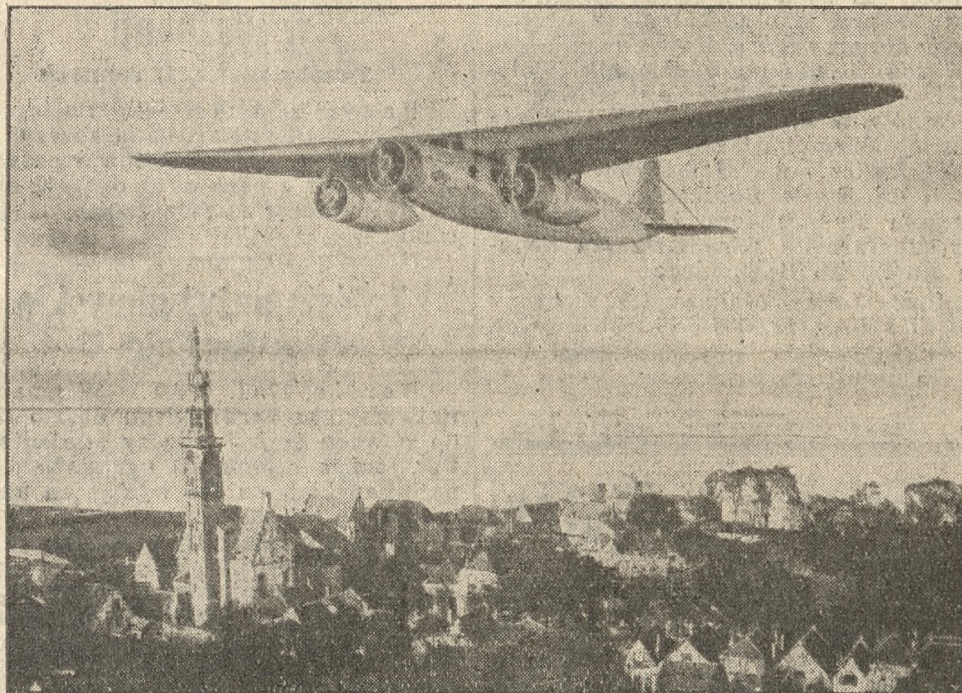
Próba wykazania przez Grelkę alibi zawiodła w zupełności.

Oskarżeni mieli zamiar dokonania zabójstwa. Sąd, uzasadniając to, przypomina pytanie Grelki, czy Bednarczyk ma broń, następnie powiedzenie, że „trzeba iść na całego”, próbę odebrania Bednarczykowi bronią w chwili, gdy zabrakło mu odwagi, oraz pouczenie Grelki, że, gdyby napadnięty ksiądz

stawiał opór, to „kropić”, a w końcu odbezpieczenie bronią przed samym napadem.

PRZEKROZONE GRANICE

Następnie sąd uzasadniał, dlaczego obu oskarżonych uznano sprawcami zbrodni, a nie jednego sprawcę, a drugiego podżegaczem względnie pomocnikiem. Grelka udziałem swoim przekroczył granicę jako podżegacz przy dokonaniu zabójstwa. Bednarczyk zaś przy dokonaniu rabunku przekroczył granicę pomocnika. Stąd też obaj uznani zostali za sprawców.

Najszybszym samolotem pocztowym na świecie jest trzymotorowy Fokker F. XX., który osiąga szybkość do 300 klm. na godzinę. Zdjęcie nasze przedstawia wspomniany samolot, szybujący nad jednym z miast w Nadrenji.

Bójka w sejmie pruskim

Gwałtowne starcie pomiędzy posłami komunistycznymi i hitlerowcami

Berlin, 17. I. (PAT). Pierwsze po świętach posiedzenie sejmiku pruskiego stało się widowiskiem nowego gwałtownego starcia między komunistami i nar. socjalistami.

Podczas dyskusji nad wnioskiem ko-

Oryginalna demonstracja

Wiedeń, 17. I. (PAT). Celem zaprotestowania przeciwko podatkom od mleka producenci i handlarze nabiału postanowili urządzać oryginalną demonstrację, mianowicie spędzić do Wiednia 5,000 krów i ustawić je na Ringstrasse przed parlamentem.

Policja odmówiła pozwolenia na tę demonstrację.

misji rolniczej mówca komunistyczny p. Franken wystąpił z zarzutem, że hitlerowcy popełnili plagiat, zgłaszając wniosek niemal przepisany z wniosku komunistycznego. Poza tem mówca napadł na hitlerowców, zarzucając im tchórzostwo z powodu nieprzyjęcia na zebranie chłopskie z obawy przed komunistami. W tej chwili na ławach hitlerowców zerwała się burza protestów. Gdy pos. Franken na okrzyki odpowiedział obelgą: „niema hołoty większej od was”, 30 hitlerowców zerwało się z miejsca i rozpoczęło bójkę z komunistami, przybyłymi na pomoc mówcy. Jeden z nar. socj. pos. Blei wskoczył na trybunę i zaczął pięściami okładać posła komunistycznego. Z trudem udało się rozdzielić walczące strony.

Gdy przewodniczący wykluczył z posiedzenia pos. Frankiego, hitlerowcy zaintonowali pieśń partyjną, nie pozwalając w ten sposób na dalsze prowadzenie obrad. Wobec tego przewodniczący przerwał posiedzenie. Po wznowieniu obrad wykluczono również pos. Bleia.

„Tęcza” w Rio de Janeiro

Paryż, 17. I. (Tel. wł.) - Francuski samolot „Tęcza” wylądował w Rio de Janeiro.

PRAWDZIWIE GŁODNI BEZROBOTNI NIE MORDUJĄ

Co do poczytalności oskarżonych sąd zaznaczył, że na posiedzeniu tajnym przed rozprawą poddał ich specjalnemu badaniu, a znawcy na rozprawie wszystkie okoliczności łagodzące pod względem poczytalności wykluczyli.

Z praktyki w Poznaniu i z zeznań zapytywanych sędziów — mówi przewodniczący — wiem, że bezrobotni, którzy mają na utrzymaniu rodzinę, rzadko zasiadają na ławie oskarżonych. Natomiast zazwyczaj zasiadają ludzie młodzi, którym się nie chce pracować. Oskarżeni mogli być rabować, ale za zabrane 70 zł mogli przez dłuższy czas żyć i nie potrzebowali księdza mordować, ani dokonywać drugiego rabunku tembardziej, że nie znajdowali się w sytuacji tak beznadziejnej

DLACZEGO WYROK ŚMIERCI?

Następnie przewodniczący motywuje, dlaczego oskarżonym wymierzono karę śmierci, a nie dożywotne więzienie: Brak było nader ważnych okoliczności łagodzących, poza samym przyznaniem się Bednarczyka. Natomiast istniał cały szereg okoliczności obciążających, jak ich częsta karalność, powtórny rabunek i potrzeba pieniędzy nie na środki do życia, lecz na rzeczy, bez których można się było obyć, jak pójście za zrabowane pieniądze do kina itd.

Przewodniczący oświadczył na koniec, że, ponieważ rozprawa prowadzona była w trybie doraźnym, wyrok staje się prawomocny i oskarżonym przysługuje tylko prawo odwołania się do łaski Prezydenta. Obaj obrońcy zgłosili prośbę o ułaskawienie i o godz. 14.35 udali się wraz z przewodniczącym i prokuratorem do prokuratury, aby telefonicznie przedłożyć Prezydentowi Rzplitej odnośną prośbę.

Jak przyjęli wyrok oskarżeni?

Ogłoszenie i uzasadnienie wyroku trwało prawie całe pół godziny. Publiczność słuchała słów przewodniczącego Trybunału z niezmiennie napiętą uwagą.

Bednarczyk, usłyszawszy słowo „śmierć”, zrobił najpierw rezygnacyjny ruch ręką, za chwilę się uśmiechnął ironicznie i znaczącym ruchem, patrząc w stronę publiczności, pokazał ręką: „stryczek na szyi”...

Grelka, ręce złożony, jak zawsze „niewinnie”, słuchał od początku do końca sentencji wyroku bez śladu jakiegokolwiek wrażenia.

Dopiero, kiedy skazańców wyprowadzono z sali, ci jakby już teraz z humorem zaczęli nawzajem obsypywać się różnymi epitetami i przezwiskami. Grelka mówił wciąż do Bednarczyka, że go „wsypał na śmierć”, a Bednarczyk do Grelki, że „mu się jednak nie udało”.

Egzekucja

Skazańców odprowadzono do specjalnych cel. Grelka zaraz na wstępie wyraził życzenie, że chciałby „dobrze zjeść i zakurzyć”. Bednarczyk w miarę, jak czuł zbliżający się koniec, tracił panowanie i chwilami modlił się głośno.

Kilka minut przed godziną 20 nadeszła z kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej odpowiedź o nieskorzystaniu z prawa łaski w stosunku do żadnego ze skazańców.

Odnosne czynniki sądowe i policyjne otrzymały niezwłocznie polecenie do przygotowania egzekucji, która zostanie wykonana dzisiaj, w środę rano, o godz. 6 na dziedzińcu więzienia sądowego przy ulicy Młyńskiej. Zazwano kata, który wyjechał z Warszawy pociągiem pospiesznym.

Wyrok śmierci w Sosnowcu

Morderca stróża kopalnianego i policjanta został skazany na śmierć przez powieszenie

Sosnowiec, 17. I. (PAT). Dziś zakończyła się tu rozprawa doraźna przeciwko Wojciechowi Knapikowi, mordercy stróża kopalnianego Stanisława Miglusa i policjanta Ludzika.

O godz. 17 sąd ogłosił wyrok, skazu-

jący Knapika na karę śmierci przez powieszenie. Obrońca zwrócił się do p. Prezydenta z prośbą o ułaskawienie. — P. Prezydent nie skorzystał z prawa łaski.

